

Preek van 13 maart 2016 **Gust Jansen**

HIJ SCHREEF IN HET ZAND

In de eerste lezing horen we hoe het hele volk, dat zich - gedeporteerd naar Babylon - verloren voelde in den vreemde, van Jahweh een nieuwe kans krijgt. Zoals onze God Jahweh vroeger een weg baande dwars door de zee om zijn volk te bevrijden uit Egypte, zó - belooft de profeet Jesaja - zal Hij ook ons nu bevrijden uit onze ballingschap in Babylon. Hij zal ons, een verloren volk, dwars door de woestijn weer thuisbrengen en nieuwe kansen bieden. Een volk ten dode opgeschreven geeft Hij het leven terug.

Het evangelie vertelt over een vrouw die geen kansen meer krijgt. Ze lijkt haar leven te gaan verliezen in en door de kring van schrift- en wetgeleerden, die zeggen dat de wet van Mozes voorschrijft dat zij (betrapt op overspel) gestenigd moet worden. Maar - vertelt Johannes - Jezus biedt haar een nieuwe kans. De ten dode opgeschreven vrouw schenkt Hij nieuw leven.

Als Jezus om zijn oordeel wordt gevraagd hopen diezelfde schrift- en wetgeleerden, de gezagsgetrouwe dienaren van de tempel, dat Hij afwijkt van de wet en het verkeerde antwoord geeft, zodat weer eens helder wordt dat die rabbi uit Nazareth het niet zo nauw neemt met de regels van Jeruzalem. Maar voor Hij antwoordt, neemt Jezus bedenktijd.

Terwijl Hij nadenkt over de soms keiharde wet, schrijft of tekent Hij wat in het losse zand, vertelt de evangelist. Hij heeft dus niet meteen zijn oordeel klaar... er valt een stilte... Hij kent de wet wel degelijk, heeft eerbied voor de oude regels en praat wat fout is niet goed, maar Hij is ook barmhartig en heeft oog voor het goede in foute mensen... En in plaats van een snelle uitspraak valt er een stilte...

Er valt vaak te weinig stilte, wanneer ons oordeel wordt gevraagd over iemand die dit of dat gedaan heeft en daarom dus helemaal niet deugt... We zijn vaak te snel met ons oordeel. Er valt te weinig stilte om te bedenken dat er ook veel goeds in die ander woont... én dat er in onszelf een hoop aanwezig is wat niet deugt...

Pas na enige stilte dus en de nodige bedenktijd zegt Jezus: "Wie van jullie zonder zonden is, werpe de eerste steen..." Met de staart tussen de benen druipen ze af; de oudsten het eerst...

Als de brave wet- en schriftgeleerden verdwenen zijn, zegt Jezus tot de vrouw: "Ook ik veroordeel u niet. Ga en zondig niet meer..."